

TÔI ĐI KIỂM JOB

34

CỦA N.D.T. CA.

Lời người viết: Bài này phía 100%, nhưng nếu...
trên thực tế có giống ai thì
cũng xin đừng nhột...

Vừa bước chân vào nhà, đã nghe tiếng Bà Xả leo nhéo:
-Anh ới, Anh L. mới kiếm được cái job ngon quá. Nó trả \$2500./tháng,
tăng đến 40% lương cũ. Người ta sao hay quá, còn Anh thì... làm biếng
thầy mò, chẳng chịu đi apply đâu cả.

Dậy, Bà Xả lại mắng "yêu" nữa, "dịu dàng" lắm sao, nhưng... nghe nhột quá
Ôi! Đau khổ cho cái thân già này, Bà Xả dốt đit, Bà Xả muốn thì trời
muốn, chẳng thế nào ngồi yên được, Mình muốn hưởng nhân mà...

Cái job hiện tại cũng ngon đây chứ, dù thử benefits. Hàng tháng chẳng
phải trả các bác nào cho medical và dental insurance, lại có phòng
riêng muốn làm gì thì làm, điện thoại cho bạn bè nói chuyện tào lao
chẳng ai để ý... Thế thì nhất rồi chả đâu hờn nữa, đời sống làm gì cho
mệt. Nhưng 8 tháng rồi tháng Manager chẳng chịu tăng lương (Mình cứ chờ
cái ngày Nó gọi Mình vào phòng và đóng kín cửa lại để thì thầm mà mãi
không thấy) và khổ nổi... cái con số trên cái check lương hàng tháng
vẫn là nhất và người ta cũng thích nói đến cái gross salary hơn là cái
net salary (nói con số lớn mỗi oại chứ). Bây giờ ngồi tưởng tượng lương
Mình khá cao, nếu một người bạn hỏi mình như thế này:

-Ê mày, lương mày bây giờ bao nhiêu?
Mình bẽn lèn thủng thủng trả lời làm như e dè không muốn nói (những sự thực
khỏi nói thấy mẹ):

-Đầu có bao nhiêu, một tuần lãnh check có... \$480, tính gross khoảng
\$2600./tháng, tức khoảng 15\$/giờ thôi... chán quá!

-Tiện sự Anh, như vậy là cha thiên hạ rồi, còn gì nữa mà than. Có người
muốn một nửa lương của Anh cũng chưa được. Anh còn phàn nàn nội gì.
Nghe nó nói mà khoái khoái trong lòng. Lương lâu Mình lớn thì chỉ thích
khoe cho người khác biết, hề mà có Ai hỏi tới thì thích quá đi rồi, gãi
dùng chỗ ngứa... Nhưng suy đi tính lại thì lương cao cũng có lợi lắm
chứ. Thì dụ tăng thêm được \$300./tháng thì thừa tiền để trả cho một cái
xe hơi mỗi hàng tháng hoặc ít nhất mua cho Bà Xả 20 cái áo đầm deluxe
(giá white sale) hoặc mua được 50 cái vé coi vũ sexy 100% ở đường Vine
Hollywood.

Vậy thì kết luận là... Bà Xả nóng ruột rất có lý, và Mình phải đi kiếm
job khác cho Bà Xả hai lòng. Ôi! Đời là bể khổ, Đức Phật ới, sao Ngài
phan một câu hay quá. Ai cũng đau khổ vì tình và tiền. Riêng Mình
thì tình đã có rồi (Bà Xả + con cái) muốn hơn nữa thì sợ bị cắt... còn
tiền thì cũng có rồi nhưng còn muốn có thêm nữa, muốn hơn người khác
mỗi thích...

Thế là một chương trình đại quy mô được thảo ra, nào là làm lại cái
resume cho nó ngon, nào là mua bao để coi job openings, nào là điện
thoại hỏi thăm bạn bè, may ra có đưa nào giới thiệu cho thì làm 1 bước
nhảy vọt.

(tiếp trang sau)

Giai đáp đố vui trang ... : Restroom for men.

Trước hết là cái resume of qualifications. Cái này mọi lẽ quan trọng, phải "xào nẫu" nó cho hợp với ngành mình muốn apply. Có thằng Mỹ nào mà biết mình làm cái gì ở Việt Nam đâu, cứ khai đại ra. Hồi trước ở nhà mình làm đủ thứ chuyện, từ design cái cầu, con đường, đến take care cả diện nước, rác rến, vệ sinh, ghe với phà, kiểm soát xe, lắp lốp min do Vc dật... rồi kiểm luôn cả cái việc ký giấy tờ hoặc ký check để release cho nhà thầu thật lệ để nó chia chác chút dính, để có tiền mua ít vàng cục, vàng lá (cái vụ design này chắc quý cụ, quý Ông nào, cũng có kinh nghiệm?). Bấy giờ ở xứ Mỹ này đi apply kiếm job mà ké hết ra thì đổi xuống lỗ mọi có việc (design cho Tháp Điện Diêm Vương Incorporation). Vậy thì nếu mình apply cho cái position Structural Engineer, thì phải thay đổi quá khứ hết. Trước kia làm ở cái "nhà máy nước" thì nay thay bằng cái "Department of buildings" chuyên xây nhà chọc trời, phang, cho Ông Thầy nào đó làm Supervisor... Những chức vụ như Trưởng, Ty, Chánh Sự Vụ, Giám Đốc này nó phải bỏ hết, thay vào cái position rất tầm thường như là Design Engineer, hoặc Senior Engineer.... Vì rằng nếu để chức vụ lớn quá Mỹ nó sợ, chẳng lẽ nó d ưới thằng Manager đứng kim đi để cho mình thay thế! (thời thì chịu khó chờ vài chục năm nữa làm Manager cho cái Viện Dưỡng Lão vậy.)

Kong phần khai experience đã thấy khỏe rồi, còn phần education nữa thì tính sao đây? Mình là Kỹ Sư ở Việt Nam hay không, không cần biết cứ quất đại cái chữ BSCE vào cho nó đẹp, và tốt nghiệp tại "National technical University of Saigon" là good lắm rồi (mặc dù Mỹ nó chẳng để ý đến cái bằng ngoại quốc cho lắm, chỉ cần kinh nghiệm tại Mỹ là O.K). Nếu đang học M.S thì cũng phải ghi vào; dù còn thiếu vài ba chục units cũng cứ phang đại. "About 10 units needed to M.S degree", vì rằng ít dựa nào interview mình mà soi mói vào đối tử người khác. Ai chưa có P.E license cũng cứ ghi vào "Preparing to take P.E license" để chúng tớ mình chẳng phải tay vừa, xá gì cái license còn con này, muốn lấy lúc nào chẳng được....

Thế là cái resume đã xong, chỉ còn mua tờ báo ngày Chủ Nhật, thấy hãng nào có opening là gửi đi. Có một cụ Công Chánh mình, chẳng cần báo chí, chẳng cần biết hãng đó có opening hay không, Cụ chộp theo một cách rất hay là lật cuốn yellow telephone book ra và ghi tất cả các hãng construction trong vùng, và chỉ trong một ngày Chủ Nhật, vợ chồng con, cái xúm nhau dán tem, rồi trên 100 cái resumes được tung đi. Phương pháp này cũng hiệu nghiệm lắm, vì bỏ đi 95% thì cũng có được năm, ba hàng kêu. Các cụ khác, thử bắt chước xem sao.

Resumes gửi đi đã trên mười ngày mà chẳng thấy động tĩnh gì cả, sốt cả ruột, ngồi làm việc không yên, ben chửi thảm:

"Tiên sư cái thằng xét đơn, nó ăn cái c. gì mà làm việc chậm thế."

(tiếp trang sau)

VUI CƯỜI

Trong giờ tập vẽ, Cô Giáo bắt học trò vẽ "Đường chân trời", Trò Tý vẽ 2 cái chân. Cô giáo chấm bài thấy vậy, quạt hỏi trò Tý:
 -Trò Tý, Tôi bảo trò vẽ "Đường chân trời" sao trò vẽ 2 cái chân.
 -Thuà Cô, tại đêm hôm qua rõ ràng Em nghe Ba em bảo Mẹ em: "Trời ỏi! đang chân ra chứ"

Một buổi đi làm về, Bà Xá cầm một lá thư chạy ra:
 -Anh đi, có thư của hãng P. gửi cho Anh, chắc nó offer rồi, Em chưa mở
 ra coi vì....
 Minh cũng thấy hồi hộp lạ, đầu óc nghĩ lung tung: "Chắc nó tăng mình 25%
 lương, không... có lẽ 15% thôi..." Tay run run mở ra, và nét mặt xiêu xuống
 ngay, khi đọc xong những giòng chữ đang nhảy múa lung tung:

" Dear Mr. N.

Thank you for your inquiry regarding possible employment opportunities
 with our Company.

You have been considered for all positions available at this time.
 Currently, however, there are no openings which match your back ground,
 experience, and qualifications.

Your desire to become associated with P. is sincerely appreciated. "

Very truly yours,

-Tiên sử bố nó, Ông dịch cần "Very truly yours", Ông chỉ cần "Offer"
 thôi...

Cái thư trả lời đầu tiên làm Minh nản quá, những vấn hy vọng vì còn đến
 mấy hãng nữa chưa đáp ứng. Vài ngày sau lại thêm letters nữa, Minh vẫn
 chịu kho mở ra đọc những cái nào cũng nội dung như nhau, đều "No oppening"
 đều một cái là bao giờ nó cũng có một câu: "Your desire to become ~~with~~
 associated with our company is sincerely appreciated", như trêu gan Minh
 vậy. Tức quá kêu Bà Xá:

-Lần sau Em thấy cái letter nào tới, cứ vất xọt rác cho Anh, đừng mất
 công đọc, vô ích.

-Đầu có được Anh, lỡ nó gửi thư kêu Minh đi interview hoặc offer thì
 sao!

-Anh hiểu tại nó rồi Em ạ, nếu Nó gửi thư cho Minh là 99% tu' chối đó.
 khi nào Nó điện thoại tới thì mới O.K, mới có đường tưởng chao...

Tuy vậy Minh vẫn không mất kiên nhẫn. Lại mua báo, lại send resumes, lại
 điện thoại, lại bỏ số làm đi interview (cái vụ này phải khai sickleave
 mỗi danh chính ngôn thuận, nếu không, nghĩ tâm bậy Nó layoff thì không có
 tiền trả mấy cái "lớn" nhà, "lớn", xe....).... Và lại chờ đợi. Lần này thì
 chỗ điện thoại kêu dịch danh chủ "dịch" thêm mong letter nữa. Bây giờ
 thì Em kinh nghiệm làm rồi Quý Cụ ạ.

Và quả thật vào một ngày đẹp trời sau mấy tháng vất vả và chờ đợi,
 một cú điện thoại reo vang, như thúc dục, như mồi mọc, như tiếng kèn chiến
 thắng.... Thế là Minh đã được "offered", chỉ 15% thôi, dù có kêu nài sùi
 bọt mep.

Thôi! Cũng tốt chán, thế là lại sắp sang hãng mới, một cái gạch ngang
 trong cuộc đời di cầy-- Tam ngưng đi kiếm job một thời gian dài, một
 nam sau khi salary của Ta tăng thêm lần nữa thì Ta lại ca một bản:
 "Send resumes"

-HET-

GIẢI ĐÁP VUI CƯỜI TRANG....

Ông Vua ra câu đối "Nếu kim thiếu chỉ", Các bạn nói lái lại là:

"Ni kêu thiếu chim"

Ông Quan Hoan đối "Lấy tóc mà may", câu này Tui không chỉ đầu, các bạn
 tự đặt Minh vào địa vị quan hoạn và... kinh nghiệm của mình để tự giải
 đáp lấy.